

Sygn. akt I A Ca 573/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jan Futro (spr.)

Sędziowie: SA Hanna Małaniuk,

SA Małgorzata Gulczyńska

Protokolant: insp. ds. biur. Katarzyna Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2015 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 17 marca 2015 r.

sygn. akt I C 2654/14

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a. w punkcie 2 i zasądzoną w punkcie 1 kwotę podwyższa do kwoty 50 000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty;

b. w punkcie 3 i zasądzoną od pozwanego na rzecz powódki kwotę tytułem zwrotu części kosztów procesu podwyższa do kwoty 3 404,25 zł;

1. oddala apelację w pozostałej części;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1 600 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego.

Małgorzata Gulczyńska Jan Futro Hanna Małaniuk

I A Ca 573/15

UZASADNIENIE

Powódka M. C. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 80 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami

procesu, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznała w związku ze śmiercią jej ojca K. P. wskutek wypadku komunikacyjnego w dniu 1 sierpnia 2003 r.

Wyrokiem z dnia 17 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 30 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części.

Orzekając o kosztach postępowania zasądził od pozwanego na rzecz powódki 595 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Od wyroku tego apelację wniosła powódka, zaskarżając go w części, w jakiej oddalono powództwo, co do kwoty 30 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty i w zakresie orzeczenia o kosztach procesu.

Zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c., polegającą na przyjęciu, iż zasądzone zadośćuczynienie na rzecz powódki w kwocie 30 000 zł jest w okolicznościach faktycznych sprawy adekwatne do krzywdy powódki, jaką wywołała śmierć jej ojca K. P..

W konsekwencji wniosła o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz dalszej kwoty 30 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna w części.

Mając na względzie, że sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych Sądu I instancji a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń należy zgodnie z art. 387 § 2¹ k.p.c. wskazać, co następuje.

Odnosząc się do podniesionych zarzutów naruszenia prawa materialnego, należy podnieść, że ocena rozmiaru krzywdy należy do swobodnego uznania sędziowskiego i w ramach kontroli instancyjnej podważenie jej jest możliwe tylko wówczas, gdy określając wysokość zadośćuczynienia, sąd ewidentnie naruszył zasady ustalania tego zadośćuczynienia, w konsekwencji, czego zasądzone zadośćuczynienie jest w sposób oczywisty niewspółmierne do doznanej krzywdy. O postawieniu skutecznego zarzutu naruszenia art. 448 k.c. można mówić również wtedy, gdy dochodzi do dysonansu pomiędzy poprawnie sformułowanymi przesłankami w ujęciu ogólnym (uniwersalnym) a zindywidualizowanymi przesłankami, dotyczącymi konkretnej osoby pokrzywdzonej (wyrok SN z dnia 7 lipca 2011 r. II CSK 682/10, LEX nr 951296 i z dnia 20 kwietnia 2006 r., IV CSK 99/05, OSP 2009/4/40). W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy sformułował w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku katalog kryteriów, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd ten słusznie wskazał, że śmierć K. P. była dla powódki tragicznym przeżyciem. Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego wynika, że powódka była silnie związana z ojcem, który był dla niej wsparciem. Wskutek jego śmierci naruszona została szczególnie więź łącząca rodzica z dzieckiem. W okolicznościach niniejszej sprawy nie można jednak uznać, że kwota zadośćuczynienia w wysokości 30 000 zł na rzecz powódki jest adekwatna do okoliczności sprawy. Powódka utraciła ojca mając 13 lat i będąc w młodym wieku starała się stanowić oparcie dla matki. Została pozbawiona pomocy ojca w usamodzielnieniu się i jego wsparcia w dorosłym życiu. Jak wynika z ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie, powódce brakowało obecności ojca w czasie świąt, uroczystości rodzinnych oraz ważnych wydarzeniach w jej życiu (ślub, narodziny dzieci). Nagła śmierć ojca wywarła też silne skutki w sferze emocjonalnej powódki. Wykształciła się u niej bowiem postawa lękowa przejawiająca się w stałej obawie o bezpieczeństwo męża i lęk przed jego utratą. W tych okolicznościach należy przychylić się do zarzutu, że Sąd Okręgowy określając w niniejszej sprawie wysokość sumy zadośćuczynienia należnego powódce nie określił tej sumy na odpowiednim poziomie, w rozumieniu art. 448 k.c. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w ustalonym stanie faktycznym, odpowiednią kwotą zadośćuczynienia stanowić będzie kwota 50 000 zł. Kwota ta ponadto odpowiada swoim poziomem kwotom zadośćuczynienia zasądzanym w innych sprawach o podobnym stanie faktycznym.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 wyroku, orzekając o kosztach postępowania przed Sądem I instancji zgodnie z treścią przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Porównując dochodzone roszczenie (80 000 zł) z ostatecznie uwzględnionym (50 000 zł) uznać należało, że powódka wygrała sprawę w 62,5% a pozwany w 37,5% i w tym stosunku obciążyć strony kosztami procesu poniesionymi przez strony w postępowaniu przed Sądem I instancji. Obie strony poniosły w tym postępowaniu koszty w wysokości 3 617 zł (koszty zastępstwa procesowego), a nadto powódka uiściła opłatę od pozwu w kwocie 4 000 zł. Łącznie zatem kosztu procesu poniesione przez strony wynosiły 11 234 zł. Skoro powódka powinna ponieść te koszty w kwocie 4 212,75 zł (11 234 zł x 37,5%) a poniosła wyższe (7 617 zł), należało zasądzić na jej rzecz od pozwanego kwotę 3 404,25 zł.

W pozostałej części na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny apelację oddalił.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490). W postępowaniu tym powódka wygrała sprawę w 2/3 (z kwoty 30 000 zł została uwzględniona kwota 20 000 zł). Winna zatem pokryć 1/3 kosztów. Obie strony poniosły koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1 800 zł w postępowaniu apelacyjnym, a nadto powódka uiściła opłatę od apelacji w kwocie 1 500 zł. Łącznie koszty te wyniosły 5 100 zł. Powódka powinna je ponieść w kwocie 1 700 zł a pozwany w kwocie 3 400 zł. Zatem pozwany powinien zwrócić powódce z tego tytułu kwotę 1 600 zł.

Małgorzata Gulczyńska Jan Futro Hanna Małaniuk